

[Lone Dybkjær]

forbindelse med arbejdet i undergrundsudvalget synes jeg nok, det havde været ønskeligt med mere tid til rådighed, selv om jeg ikke kan tiltræde de bemærkninger, SFs ordfører har gjort herom. Vi har i forbindelse med behandlingen af undergrundsloven gjort opmærksom på, at det var en lidt snær tidsplan, man havde lagt for det allersidste arbejde. På grund af bemærkningerne kan vi tiltræde energiministerens ændringsforslag, og derfor afviser vi det af hr. Kalnæs stillede ændringsforslag. Vi finder det ikke nødvendigt med de tilsagn, der er givet.

Vi vil gerne understrege, at vi ikke har taget stilling til de administrative og økonomiske konsekvenser, men jeg skal i øvrigt ikke gøre mere ud af det, idet vi jo tidligere har haft en debat i andre sammenhænge om udvidelser af energiministerens område.

Vi vil imidlertid godt i forbindelse hermed understrege det, der står i betænkningen om øget behov for visse kategorier af uddannet personale. I betænkningen står der ordet »eventuelt«. Jeg føler mig ganske overbevist om, at vi kommer til at kigge nøjere på dette spørgsmål, og føler mig ganske overbevist om, at det bliver nødvendigt, at vi sætter ind på nogle af de områder, hvis vi overhovedet vil have dansk arbejdskraft til at medvirke. For blot at tage et enkelt eksempel ud, tror jeg, det er helt nødvendigt, at vi sikrer en øget kapacitet af uddannede geologer, også fordi der er en del af dem, der i øjeblikket forsvinder til udlandet, bl.a. fordi olieselskaberne har øget anvendelse af geologer og også anvender danske geologer.

Jeg nævnte under førstebehandlingen spørgsmålet om et olienævn, hvor det radikale venstre stillede sig kritisk til lovforslaget. Vi sagde, at vi var klar over, at det var den norske ordning, der blev benyttet, og eftersom det gælder fremtidige tilladelser, har vi ikke gjort noget videre ud af denne sag. Jeg er ikke helt sikker på, at vi er nået frem til den lykkeligste løsning, men vi har på den anden side accepteret den på baggrund af erfaringerne fra Norge. Vi har accepteret den måde, dette bliver gennemført på, fordi vi har skævet til, hvad der er sket i Norge.

Jeg vil godt sige lidt om aftalen, som andre ordførere også har været inde på, selvfølgelig specielt SF, som på en elegant måde fremhævede de særrettigheder, A. P. Møller får. Vores møde i energiudvalget forleden

dag giver selvfølgelig yderligere anledning til denne understregning. Det er naturligvis uheldigt, at der fortsat vil være de forskelle mellem de fremtidige koncessionshavere og A. P. Møller, det er jeg enig med SF i. Men jeg synes – det er heri, forskellen ligger, selvfølgelig – at SF glemmer de historiske forudsætninger, nemlig at A. P. Møller havde fået hele eneretten, og at det faktisk var én, der var givet af os selv i forvejen. Det er jo det, der har givet baggrund for hele den diskussion, som jeg i øvrigt ikke skal rippe op i.

Aftalen er den bedst opnåelige, vi kunne få, føler jeg mig overbevist om. Jeg føler mig også overbevist om, at der kan opstå problemer i forbindelse med den aftale. Vi har allerede nogle områder inden for beskatningen, når det drejer sig om arealafgifter, hvor A. P. Møller f.eks. er undtaget, og vi kan muligvis også rende ind i problemer omkring indvindingstempoet. Vi kan håbe på, at det ikke sker. Jeg vil sige det her, fordi jeg synes, vi skal erkende, at der kan være de problemer, men det betyder ikke, at vi ikke fortsat har accepteret den indgåede aftale.

Jeg skal i øvrigt til slut takke ministeren og ministeriets embedsmænd for det arbejde, de har lagt i besvarelserne, og også for de meget grundige orienteringer, vi har fået om de norske forhold, og for det Marienborgmøde, der har været. Jeg tror, det er grunden til, at lovforslaget har kunnet komme igennem så hurtigt, som det trods alt er sket.

Waldorff (VS):

10 minutter er ikke meget til en lovgivning, som kan gå hen og blive altafgørende for vores energiforsyning de næste 50 år, så jeg vil bruge første runde til at beskæftige mig med hovedsagelig ét ændringsforslag, nemlig nr. 21, som indebærer, at A. P. Møller kan indklage og slæbe staten for en voldgiftsret, hvis man går hen og benytter de muligheder, der er i denne undergrundslov for at foretage en regulering, der er nødvendig ud fra de langsigtede energipolitiske hensyn. Det drejer sig om §§ 14 og 15.

Efter vores opfattelse er § 14 og § 15, stk. 2, som dels giver mulighed for at regulere indvindingstidspunktet, altså indvindingens start, dels giver mulighed for at fastsætte mængderne, det helt centrale i denne undergrundslov – ikke mindst når A. P. Møller